

POŚLUBIĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (2), sie (2).

o *jasne*.

fut [1 sg poślubię się.] ◇ 3 sg poślubi się (1). ◇ *praet* 1 sg *f* -m się poślubiła (1). ◇ 3 *du m pers* - sta się poślubiła (1) *BierEz*. ◇ *imp* 2 *pl* poślubcie się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Złożyć ślub oddania się w służbę Bogu [komu] (3)* : Maria nato odpowiedziała mowiątz/ iż ona dla tego flubu nie będzie przekłeta/ bo ta kłatwa ielt o świetłkie ij przemijające rzeczy wydana/ a nie prze [!] niebiełką ij wiekuiftą rzecz/ dla ktorem fie ia panu bogu poślubiła. *OpecŻyw* 3v; [*ŻywEufr* 30; także też kto fie raz poślubi Pánu CHriřtuřowi/ winien ielt ślub vczyniony chowác *HerbOdpow* Ss4v].

Zwrot: »poślubić się przymierzem« (1): Zeydźcie lię á poślubcie lię Pánu przymierzem wiecznym [*copulate vos Domino foedere sempiterno*]/ ktore nigdy nieprzyidźie w zápamiętanie. *BibRadz Ier* 50/5.

Szereg: »poślubić się i oddać« (1): Nikt tu [*tj. w zakonie*] zořtác nie może/ kto lię Chryřtuřowi nie poślubi/ y nie odda. *SkarŻyw* 224.

2. *Wstąpić w związek małżeński [z kim] (1)* : Wdowiec gdy żony ożálał/ Iżby zásię w małżeńftwie ítał: Z wdowameřtá fie poślubiła/ Obádwałtá wřporna byłá. *BierEz* P.

Synonimy: 2. ożenić się, pojęć się.

Formacje współrdzenne cf *ŚLUBIĆ*.

KW, (KO)